

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κύρ Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν, ὅτε ἐπανεζευξεν ἀπὸ τῶν μερῶν τῆς δύσεως· ἠνίκα ὁ πρωτοστάτωρ Μανουὴλ ὁ Κκμύτζης, ἐξ ἀδελφος ὢν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, συμπλακείς τοῖς βαρβάροις καὶ κατασχεθεῖς, παρὰ μὲν τοῦ βασιλέως οὐκ ἐξωνήθη, ἠγοράσθη δὲ παρὰ τοῦ Δοθρομήρου Χρύσου τοῦ κατέχοντος τὸν Πρόσακον καὶ τὴν Στρούμιτζαν· καὶ ἔκτοτε ἐπανεστή τῷ βασιλεῖ μετὰ τοῦ αὐτοῦ Χρύσου, γαμβροῦ ὄντος τῷ αὐτῷ πρωτοστάτορι ἐπὶ θυγατρὶ, ὃν καὶ ἠττήσας ὁ βασιλεὺς ἐδίωξε. Τότε δὲ καὶ ἀγάπην ἐποίησε μετὰ τοῦ Ἰωαννίτζη τοῦ κατέχοντος τὸν Ζυγόν.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς σου, ὃς καὶ ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαχμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ. Ἐκ τῆς βίβλου πορίζομαι τῶν Βασιλειῶν τὰ χαρμόσυνα ταῦτα καὶ εὐάγγελα ρήματα, νικητικώτατε βασιλεῦ, ἅπερ ὁ μὲν Δαβὶδ εἰς ἀγγελίαν ἐδέχετο πρότερον τῆς τοῦ πατραλοῦ παιδὸς ἀναιρέσεως· νυνὶ δ' ἔγωγε εἰς χριστήρια ἄδω σοι, τῆς τοῦ ἀποστάτου λημπρᾶς καθαιρέσεως μέλπων τὰ ἐμβατήρια, καὶ παιανίζων τὰ νικητήρια· κάκεινα ἐπὶ τούτοις τῆς ἱεράς τῶν ψαλμῶν δέλτου ἀναλεγόμενος καὶ φθεγγόμενος ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ γὰρ ἀγγίθεις βασιλεῦ, ἐν πολλοῖς καὶ ἄλλοις καὶ σχεδὸν τοῖς πλείοσι πάρισος καὶ ἐφάμιλλος τῷ βασιλεῖ Δαβὶδ καθιστάμενος, καὶ πίναξ ἀκριβῆς τῶν ἐκεῖνου κληῶν προκείμενος, οὐ δὲ κάπῃ τοῖς δεῦρο νεαροῖς ὁμοῦ καὶ ἀνιαιροῖς συγκυρήμασι, τῆς εἰκασίας ἐξέστης τοῦ θεοπάτορος· παῖς ἐκεῖ θρασυκάρδιος ὑβριστῆς καὶ μεγαλόφρων ὄφθη κατὰ τοῦ φύσαντος, ὃν εὖρον φησὶν

